

Medine döneminde inmiştir. 120 âyettir. Sûre, adını 112. ve 114. âyetlerde yer alan “mâide” (sofra) kelimesinden almıştır. Sûrede başlıca; verilen sözlerin yerine getirilmesi, İsrailoğullarının sözlerinde durmamaları, Hristiyanların yanlış inançları, dünyaya düşkünlükleri ve yolsuzlukları, müslümanlar için bazı talimat, uyarı ve dinî hükümler konu edilmektedir.

Bismillâhirrahmânirrahîm.

1. Ey iman edenler! Akitlerinizi yerine getirin.¹ İhramlı iken avlanmayı helâl saymamanız kaydıyla², okunacak (bildirilecek) olanlardan başka hayvanlar³, size helâl kılındı. Şüphesiz Allah istediği hükmü verir.
2. Ey iman edenler! Allah'ın (koyduğu din) nişanelerine⁴, haram aya⁵, hac kurbanına, (bu kurbanlıklara takılı) gerdanlıklara ve de Rab'lerinden bol nimet ve hoşnutluk isteyerek Kâ'be'ye gelenlere sakın saygısızlık etmeyin. İhramdan çık-

1. Akit, sözleşme demektir. Kelime burada, hem Kur'an'ın getirdiği iman esaslarını, Allah'ın emir ve yasaklarını, uygulanması gereken kuralları, hem de genel anlamıyla kişilerin kendi aralarında yaptıkları sözleşmeleri, verdikleri sözleri kapsamaktadır.
2. Hac ve umre için ihrama girmiş bulunanlar karada avlanamazlar, ihramlı bir kimşenin avladığı hayvanın etinden yiyemezler.
3. Meâldeki bu “hayvanlar” kelimesi, âyette geçen “Behimetü'l-En'am” ifadesinin karşılığı olmak üzere konulmuştur. Bununla kastedilen deve, sığır, koyun, keçi ve bunlara dahil edilebilecek diğer hayvanlardır.
4. Meâlda geçen “nişaneler” kelimesi, âyetteki “şedâir” kelimesinin karşılığı olarak kullanılmıştır. “Şedâir”, alametler, işaretler ve semboller demektir. Burada kastedilen, dinin belirgin alametleri, işaretleri ve sembolleridir. Özellikle de hacın eda edildiği kutsal yerler ve bazı hac fiilleridir.
5. Haram ay ifadesiyle Muharrem, Zilka'de, Zilhicce ve Receb aylarından her biri kastedilmektedir.

tüğünüzde (isterseniz) avlanın. Sizi Mescid-i Haram'dan alıkoydular diye birtakımlarına beslediğiniz kin, sakın ha sizi, haddi aşmaya sürüklemesin. İyilik ve takva (Allah'a karşı gelmekten sakınma) üzere yardımlaşın. Ama günah ve düşmanlık üzere yardımlaşmayın. Allah'a karşı gelmekten sakının. Çünkü Allah'ın cezası çok şiddetlidir.

3. Ölmüş hayvan, kan, domuz eti, Allah'tan başkası adına boğazlanan, (henüz canı çıkmamış iken) kestikleriniz hariç; boğulmuş, darbe sonucu ölmüş, yüksekten düşerek ölmüş, boynuzlanarak ölmüş ve yırtıcı hayvan tarafından parçalanmış hayvanlar ile dikili taşlar⁶ üzerinde boğazlanan hayvanlar, bir de fal oklarıyla kısmet aramanız⁷ size haram kılındı. İşte bütün bunlar fışk (Allah'a itaatten kopmak)tır. Bugün kâfirler dininizden (onu yok etmekten) ümitlerini kestiler. Artık onlardan korkmayın, benden korkun. Bugün sizin için dininizi kemale erdirdim. Size nimetimi tamamladım ve sizin için din olarak İslâm'ı seçtim.⁸ Kim şiddetli açlık durumunda zorda kalır, günaha meyletmeksizin (haram etlerden) yerse, şüphesiz ki Allah çok bağışlayıcıdır, çok merhamet edicidir.

4. (Ey Muhammed!) Sana, kendilerine nelerin helâl kılındığını soruyorlar. De ki: "Size temiz ve hoş olan şeyler, bir de

6. Cahiliye Arapları Kâ'be'nin etrafına tazim amacı ile diktikleri taşlar üzerinde kurban keserlerdi. Kesilen kurbanların kanları bu taşlar üzerine serpilir, etleri bunlar üzerine konurdu.

7. Cahiliye devrinde, bir insan yapmak istediği bir işe karar vermek amacıyla; bir torba içinde bulunan ve birinin üzerinde "yap!", birinin üzerinde "yapma!" yazısı bulunan ve biri de yazısız olan üç oktan birini çekerdi. Yazısız okun çıkması hâlinde, çekiş tekrarlanırdı.

8. Veda Haccı sırasında Arafat'ta inen bu âyetin inişinden sonra, Hz. Peygamber ancak 81 veya 82 gün yaşamıştır. En son inen hüküm âyeti budur.

Allah'ın size verdiği yeteneklerle eğitip alıştırdığınız avcı hayvanların tuttuğu (avlar) helâl kılındı. Onların sizin için tuttuklarından yiyin. Onu (av için) salarken üzerine Allah'ın adını anın (besmele çekin). Allah'a karşı gelmekten sakının. Şüphesiz Allah, hesabı çabuk görendir.

5. Bu gün size temiz ve hoş şeyler helâl kılındı. Kendilerine kitap verilenlerin yiyecekleri size helâl, sizin yiyecekleriniz de onlara helâldir.⁹ Mü'min kadınlardan iffetli olanlarla, daha önce kendilerine kitap verilenlerden olan iffetli kadınlar da, mehirlerini vermeniz kaydıyla; evlenmek, zina etmemek ve gizli dost tutmamak üzere size helâldir. Her kim de inanılması gerekenleri inkâr ederse, bütün işlediği boşa gider. Ahirette de o, ziyana uğrayanlardandır.
6. Ey iman edenler! Namaza kalkacağınız zaman yüzlerinizi, dirseklere kadar ellerinizi ve -başlarınıza mesh edip- her iki topuğa kadar¹⁰ da ayaklarınızı yıkayın. Eğer cünüp iseniz, iyice yıkanarak temizlenin. Hasta olursanız veya seferde bulunursanız veya biriniz abdest bozmaktan (def-i hacetten) gelir veya kadınlara dokunur¹¹ (cinsel ilişkide bulunur) da su bulamazsanız, o zaman (abdest veya gusül için) temiz bir

9. *Kitap ehlinin yiyeceklerinin müslümanlara helâl olması izni, domuz eti, boğazlanmadan ölen veya öldürülen hayvanların etleri gibi İslâm'da yenmesi yasaklanmış bulunan yiyecekleri kapsamaz.*

10. *Buradaki "topuklar"dan maksat ayak bileklerinin her iki tarafında yer alan çıkıntı şeklindeki kemiklerdir.*

11. *Ayette geçen "kadınlara dokunmak" ifadesi mecaz yolu ile cinsel ilişki kastedilmiş olabileceği gibi, hakiki anlamı da kast edilmiş olabilir. Bu sebeple bir kısım fıkıh bilginleri kadına dokunmanın abdesti bozmayacağını söylerken bir kısmı da bozacağını söylemişlerdir. Bu tercümede birinci yaklaşım tercih edilmiştir.*

toprağa yönelin. Onunla yüzlerinizi ve ellerinizi meshedin (Teyemmüm edin). Allah, size herhangi bir güçlük çıkarmak istemez. Fakat O, sizi tertemiz yapmak ve üzerinizdeki nimetini tamamlamak ister ki şükredesiniz.

7. Allah'ın üzerinizdeki nimetini ve "işittik, itaat ettik" dediğinizde ona verdiğiniz ve sizi kendisiyle bağladığı sağlam sözü hatırlayın. Allah'a karşı gelmekten sakının. Şüphesiz Allah, göğüslerin özünü (kalplerde olanı) hakkıyla bilendir.
8. Ey iman edenler! Allah için hakkı titizlikle ayakta tutan, adalet ile şahitlik eden kimseler olun. Bir topluma olan kininiz, sakın ha sizi adaletsizliğe itmesin. Âdil olun. Bu, Allah'a karşı gelmekten sakınmaya daha yakındır. Allah'a karşı gelmekten sakının. Şüphesiz Allah, yaptıklarınızdan hakkıyla haberdardır.
9. Allah, iman edip salih ameller işleyenler hakkında, "Onlar için bir bağışlama ve büyük bir mükâfat vardır" diye vaatte bulunmuştur.
10. İnkâr edip âyetlerimizi yalanlayanlar var ya; işte onlar cehennemliklerdir.
11. Ey iman edenler! Allah'ın size olan nimetini hatırlayın. Hani bir topluluk size el uzatmaya (tecavüze) kalkışmıştı da, Allah (buna engel olmuş) onların ellerini sizden çekmişti. Allah'a karşı gelmekten sakının. Mü'minler yalnız Allah'a tevekkül etsinler.¹²

12. Tefsir kaynaklarında bu ayet için çeşitli nüzul sebepleri nakledilmektedir. Bunlardan biri şöyledir: Uşân'da (Bugünkü Cidde'nin yaklaşık 1,5 km. kuzey-doğusunda bir yer) vuku bulan Zû Enmâr gazvesi sırasında Müşrikler Resulullah ve ashabının öğle namazını cemaatle kılmak üzere kalktıklarını gördüler. Namaz bitince, fırsattan istifade ile Müslümanlara saldırmadıklarına pişman oldular. İkinci namazı için "Onların, öğle namazından sonra bir de babalarından ve evlatlarından daha çok sevdikleri ikinci namazları daha var" diyerek, bu namazın kılınması sırasında Müslüman-

12. Andolsun, Allah İsrailoğullarından sağlam söz almıştı. Onlardan on iki temsilci -başkan- seçmiştik. Allah, şöyle demişti: “Sizinle beraberim. Andolsun eğer namazı kılar, zekâtı verir ve elçilerime inanır, onları desteklerseniz, (fakirlere gönülden yardımda bulunarak) Allah’a güzel bir borç verirseniz, elbette sizin kötülüklerinizi örterim ve andolsun sizi, içinden ırmaklar akan cennetlere koyarım. Ama bundan sonra sizden kim inkâr ederse, mutlaka o, dümdüz yoldan sapmıştır.”
13. İşte, verdikleri sözlerini bozmaları sebebiyledir ki onları lânetledik, kalplerini de kaskatı kıldık. Kelimeleri yerlerinden ve anlamlarından uzaklaştırır (tahrife uğratar)lar. Akıllarından çıkarmamaları istenen şeylerden önemli bir kısmını da unuttular. (Ey Muhammed!) İçlerinden pek azı hariç, onların daima bir hainliğini görüyorsun. Yine de sen onları affet ve aldrış etme. Çünkü Allah, iyilik yapanları sever.
14. “Biz hristiyanız” diyenlerden de sağlam söz almıştık. Ama onlar da akıllarından çıkarmamaları istenen şeylerden önemli bir kısmını unuttular. Bu sebeple, biz de aralarına kıyamet gününe kadar sürecek düşmanlık ve kini salıverdik. Allah, ne yapmakta olduklarını onlara bildirecek!
15. Ey kitap ehli! Artık size elçimiz (Muhammed) gelmiştir. O, kitabınızdan gizleyip durduğunuz gerçeklerden birçoğunu sizlere açıklıyor, birçoğunu da affediyor. İşte size Allah’tan bir nur ve apaçık bir kitap (Kur’an) gelmiştir.
16. Allah, onunla rızası peşinde olanları selâmet yollarına iletir ve onları izniyle, karanlıklardan aydınlığa çıkarıp kendilerini dosdoğru bir yola iletir.

---

lara saldırmayı planladılar. Bunun üzerine savaş zamanlarında cemaatle namazın nasıl kılınacağını öğreten Nisa sûresinin 102-103. ayetleri indi.

- 17.** Andolsun, “Allah, Meryem oğlu Mesih’tir”, diyenler kesinlikle kâfir oldular.¹³ De ki: “Şâyet Allah, Meryem oğlu Mesih’i, onun anasını ve yeryüzünde olanların hepsini yok etmek istese, Allah’a karşı kim ne yapabilir? Göklerin, yerin ve bunların arasında bulunan her şeyin hükümrânlığı Allah’ındır. Dilediğini yaratır. Allah, her şeye hakkıyla gücü yetendir.”
- 18.** (Bir de) yahudiler ve hristiyanlar, “Biz Allah’ın oğulları ve sevgili kullarıyız” dediler. De ki: “Öyleyse (Allah) size neden günahlarınız sebebiyle azap ediyor? Hayır, siz de O’nun yarattıklarından bir beşersiniz.” (Allah) dilediğini bağışlar, dilediğine azap eder. Göklerin, yerin ve bunların arasında bulunanların da hükümrânlığı Allah’ındır. Dönüş de ancak O’nadır.
- 19.** Ey kitap ehli! Peygamberlerin arası kesildiği bir sırada, “Bize ne müjdeleyici bir peygamber geldi, ne de bir uyarıcı” demeyesiniz diye, işte size (hakikatı) açıklayan elçimiz (Muhammed) geldi. (Evet,) size bir müjdeleyici ve uyarıcı gelmiştir. Allah, her şeye hakkıyla gücü yetendir.
- 20.** Hani Mûsâ, kavmine demişti ki: “Ey kavmim! Allah’ın, üzerinizdeki nimetini hatırlayın. Hani içinizden peygamberler çıkarmıştı. Sizi hükümdarlar kılmıştı¹⁴ ve (diğer) toplumlardan hiçbirine vermediğini size vermişti.”
- 21.** “Ey kavmim! Allah’ın size yazdığı kutsal topraklara girin. Sakın ardınıza dönmeyin. Yoksa ziyana uğrayanlar olursunuz.”¹⁵

13. Aynı konu için bakınız: Mâide sûresi, âyet, 72.

14. Âyetin bu kısmı, “Sizi kendi kendinizin efendisi kılmıştı” şeklinde de tercüme edilebilir.

15. Söz konusu toprakların İsrailoğullarına vatan olarak kalması, onların, Allah’ın Kitabı ve Peygamberi’nin gösterdiği doğrultuda dürüstçe yürümelerine bağlı idi. Zira Tevrat’tan sonra Zebur’da da, yeryüzünde ancak iyi kulların mirasçı olacağı, ifade edilmiştir. Bakınız: Enbiya sûresi, âyet, 105.

- 22.** Dediler ki: “Ey Mûsâ! O (dediğin) topraklarda gayet güçlü, zorba bir millet var. Onlar oradan çıkmadıkça, biz oraya asla giremeyiz. Eğer oradan çıkarlarsa, biz de gireriz.”
- 23.** Korkanların içinden Allah’ın kendilerine nimet verdiği iki adam şöyle demişti: “Onların üzerine kapıdan girin. Oraya girdiniz mi artık siz kuşkusuz galiplersiniz. Eğer mü’minler iseniz, yalnızca Allah’a tevekkül edin.”
- 24.** Dediler ki: “Ey Mûsa! Onlar orada bulundukça, biz oraya asla girmeyeceğiz. Sen ve Rabbin gidin, onlarla savaşın. Biz burada oturacağız.”
- 25.** Mûsa, “Ey Rabbin! Ben ancak kendime ve kardeşime söz geçirebilirim. Artık bizimle, o yoldan çıkmışların arasını ayır” dedi.
- 26.** Allah, şöyle dedi: “O hâlde, orası onlara kırk yıl haram kılınmıştır. Bu süre içinde yeryüzünde şaşkın şaşkın dönüp dolaşacaklar. Artık böyle yoldan çıkmış kavme üzülme.”
- 27.** (Ey Muhammed!) Onlara, Âdem’in iki oğlunun haberini gerçek olarak oku. Hani ikisi de birer kurban sunmuşlardı da, birinden kabul edilmiş, ötekinden kabul edilmemişti. Kurbanı¹⁶ kabul edilmeyen, “Andolsun seni mutlaka öldüreceğim” demişti. Öteki, “Allah, ancak kendisine karşı gelmekten sakınanlardan kabul eder” demişti.
- 28.** “Andolsun! Sen beni öldürmek için elini bana uzatsan da ben seni öldürmek için sana elimi uzatacak değilim. Çünkü ben âlemlerin Rabbi olan Allah’tan korkarım.”
- 29.** “Ben istiyorum ki, sen benim günahımı da, kendi günahını da yüklenip cehennemliklerden olasın. İşte bu zalimlerin

16 Burada kullanılan ‘kurban’ kelimesi Allaha yaklaşmaya vesile olacak şey demektir. Tefsir kaynaklarında ifade edildiğine göre Hz. Âdem’in oğullarından Kabil’in sunduğu “kurban” biçilip bağlanmış bir demet buğday, Hâbil’inki ise bir koç idi.

cezasıdır.”

30. Derken nefsi onu kardeşini öldürmeye itti de (nefsine uyarak) onu öldürdü ve böylece ziyan edenlerden oldu.
31. Nihayet Allah, ona kardeşinin ölmüş cesedini nasıl örtüp gizleyeceğini göstermek için yeri eşeleyeni bir karga gönderdi. “Yazıklar olsun bana! Şu karga kadar olup da kardeşimin cesedini örtmekten âciz miyim ben?” dedi. Artık pişmanlık duyanlardan olmuştu.
32. Bundan dolayı İsrailoğullarına (Kitap’ta) şunu yazdık: “Kim, bir insanı, bir can karşılığı veya yeryüzünde bir bozgunculuk çıkarmak karşılığı olmaksızın öldürürse, o sanki bütün insanları öldürmüştür. Her kim de birini (hayatını kurtararak) yaşatırsa, sanki bütün insanları yaşatmıştır. Andolsun ki, onlara resûllerimiz apaçık deliller (mucize ve âyetler) getirdiler. Ama onlardan birçoğu bundan sonra da (hâlâ) yeryüzünde aşırı gitmektedir.
33. Allah’a ve Resûlüne savaş açanların ve yeryüzünde bozgunculuk çıkarmaya çalışanların cezası; ancak öldürülmeleri, yahut asılmaları veya ellerinin ve ayaklarının çaprazlama kesilmesi, yahut o yerden sürülmeleridir. Bu cezalar onlar için dünyadaki bir rezilliktir. Ahirette de onlara büyük bir azap vardır.¹⁷
34. Ancak onları ele geçirmenizden önce tövbe edenler bunun dışındadırlar. Artık Allah’ın çok bağışlayıcı, çok merhamet edici olduğunu bilin.
35. Ey iman edenler! Allah’a karşı gelmekten sakının, O’na yak-

17. Âyet-i kerimede “Allah’a ve Resûlüne karşı savaş ve yeryüzünde bozgunculuk” şeklinde ifade edilen suç, terör, yol kesme, kan dökme, eşkıyalık, yağmalama, masum insanları öldürme gibi toplumun huzur ve sükununu bozmaya yönelik eylemlerdir. Bu âyet, terör, eşkıyalık ve yağmalama gibi toplumun huzurunu bozan gayr-i meşru eylemlerin ne derece tehlikeli olduğuna işaret etmektedir.

laşmaya vesile arayın ve O'nun yolunda cihad edin ki kurtuluşa eresiniz.

36. Şüphesiz, yeryüzünde olanların hepsi yanında bir o kadarı daha kâfirlerin olsa ve kıyamet gününün azabından kurtulmak için hepsini fidye verecek olsalar, onlardan yine kabul edilmez. Onlara elem dolu bir azap vardır.
37. Ateşten çıkmak isterler ama ondan çıkabilecek değillerdir. Onlara sürekli bir azap vardır.
38. Yaptıklarına bir karşılık ve Allah'tan caydırıcı bir müeyyide olmak üzere hırsız erkek ile hırsız kadının ellerini kesin. Allah, mutlak güç sahibidir, hüküm ve hikmet sahibidir.
39. Her kim de işlediği zulmünün arkasından tövbe edip durumu düzeltirse kuşkusuz, Allah onun tövbesini kabul eder. Şüphesiz Allah, çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.
40. Bilmez misin ki, göklerin ve yerin hükümranlığı Allah'a aittir. O, dilediğine azap eder, dilediğini de bağışlar. Allah, her şeye hakkıyla gücü yetendir.
41. Ey Peygamber! Kalpten inanmadıkları hâlde, ağızlarıyla "İnandık" diyenler (münafıklar) ile Yahudilerden küfürde yarışanlar seni üzmesin. Onlar (Yahudiler, kendi din bilgilerinin Allah'a iftira ve Tevrat'ı tahrif konusunda uydurdukları) yalanlara kulak verirler; (yine, kin ve düşmanlıklarından dolayı) sana gelemeyen bir (yahudi) topluluğa kulak verir (ve onların yalanlarını, sözlerini tatbik eder)ler. (Kulak verdikleri kimseler) kelimeleri yerlerinden kaydırıp (tahrif eder) ve şöyle derler: "Eğer size şu (tahrife edilmiş) hüküm verilirse onu tutun; o verilmezse sakının." Allah, kimin azaba uğramasını istemişse artık sen onun için asla Allah'a karşı hiçbir şey yapamazsın. Onlar, Allah'ın kalplerini temizle-

meyi istemediği kimselerdir.¹⁸ Onlara dünyada bir rüsvaylık, ahirette ise yine onlara büyük bir azap vardır.

- 42.** Onlar, yalanı çok dinleyen, haramı çok yiyenlerdir. Eğer sana gelirse, ister aralarında hüküm ver, ister onlardan yüz çevir. Onlardan yüz çevirecek olursan, sana asla hiçbir zarar veremezler. Eğer hükmedecek olursan, aralarında adaletle hükmet. Çünkü Allah, âdil davrananları sever.
- 43.** Yanlarında, içinde Allah'ın hükmü bulunan Tevrat varken nasıl oluyor da seni hakem yapıyorlar, sonra bunun ardından verdiğin hükümden yüz çeviriyorlar? İşte onlar (kendi kitaplarına da, sana da) inanmış değillerdir.
- 44.** Şüphesiz Tevrat'ı biz indirdik. İçinde bir hidayet, bir nur vardır. (Allah'a) teslim olmuş nebiler, onunla yahudilere hüküm verirlerdi. Kendilerini Rabb'e adanmış kimseler ile âlimler de öylece hükmederlerdi. Çünkü bunlar Allah'ın kitabını korumakla görevlendirilmişlerdi ve onun hak olduğuna da şahit idiler. (Ey Yahudi yöneticiler ve âlimleri!) Şu hâlde, siz de insanlardan korkmayın, benden korkun ve âyetlerimi az bir karşılığa değişmeyin. Allah'ın indirdiği ile hükmetmeyenler kâfirlerin ta kendileridir.
- 45.** Onda (Tevrat'ta) üzerlerine şunu da yazdık: Cana can, göze göz, buruna burun, kulağa kulak, dişe diş kısas edilir. Yaralar da kısasa tabidir. Kim de bu hakkını bağışlar, sadakasına sayarsa o, kendisi için keffaret olur. Allah'ın indirdiği ile hükmetmeyenler, zalimlerin ta kendileridir.
- 46.** O peygamberlerin izleri üzere Meryem oğlu İsa'yı, önündeki Tevrat'ı doğrulayıcı olarak gönderdik. Ona, içerisinde hidayet ve nur bulunan, önündeki Tevrat'ı doğrulayan, Allah'a karşı gelmekten sakınanlar için doğru yolailetici ve bir öğüt

18. Çünkü kendilerinde böyle bir gayret bulunmamaktadır.

olarak İncil'i verdik.

- 47.** İncil ehli Allah'ın onda indirdiği ile hükmetsin. Allah'ın indirdiği ile hükmetmeyenler, fasıkların ta kendileridir.
- 48.** (Ey Muhammed!) Sana da o Kitab'ı (Kur'an'ı) hak, önündeki kitapları doğrulayıcı, onları gözetici olarak indirdik. Artık, Allah'ın indirdiği ile aralarında hükmet ve sana gelen haktan ayrılıp da onların arzularına uyma. Sizden her biriniz için bir şeriat ve bir yol koyduk. Eğer Allah dileseydi, elbette sizi tek bir ümmet yapardı. Fakat verdiği şeylerde sizi imtihan etmek için ümmetlere ayırdı. Öyle ise iyiliklerde yarışın. Hepinizin dönüşü Allah'adır. O zaman anlaşmazlığa düşmüş olduğunuz şeyleri size bildirecektir.
- 49.** Aralarında, Allah'ın indirdiği ile hükmet. Onların arzularına uyma ve Allah'ın sana indirdiğinin bir kısmından (Kur'an'ın bazı hükümlerinden) seni şaşırtmalarından sakın. Eğer yüz çevirirlerse, bil ki şüphesiz Allah, bazı günahları sebebiyle onları bir musibete çarptırmak istiyor. İnsanlardan birçoğu muhakkak ki yoldan çıkmışlardır.
- 50.** Onlar hâlâ cahiliye devrinin hükmünü mü istiyorlar? Kesin olarak inanacak bir toplum için, kimin hükmü Allah'inkinden daha güzeldir?
- 51.** Ey inananlar! Yahudi ve hristiyanları dost edinmeyin. Onlar birbirlerinin dostlarıdır. Sizden kim onları dost edinirse, kuşkusuz o da onlardandır. Şüphesiz Allah, zalimler topluluğunu doğruya iletmez.¹⁹
- 52.** İşte kalplerinde bir hastalık (nifak) bulunanların, "Başımıza

19. Bu âyette, müslümanların, yahudileri ve hristiyanları, inançlarından dolayı kendilerine yakın görüp dost edinmeleri yasaklanmakta, onların kendi inanç ve değerlerine sıkı sıkıya bağlı olmaları istenmektedir. Âl-i İmrân sûresinin 28. ayeti de bu konuda açık bir uyarı niteliğindedir.

bir felaketin gelmesinden korkuyoruz” diyerek onların arasında koşup durduklarını görürsün. Ama Allah, yakın bir fetih veya katından bir emir getirir ve onlar içlerinde gizledikleri şeye (nifaka) pişman olurlar.

53. (O zaman) iman edenler derler ki: “Sizinle beraber olduğularına dair Allah adını anarak en kuvvetli yeminlerini edenler şunlar mı?” Bunların çabaları boşa çıkmıştır. Böylece ziyan edenler olmuşlardır.

54. Ey iman edenler! Sizden kim dininden dönerse, (bilin ki) Allah onların yerine öyle bir topluluk getirir ki, Allah onları sever, onlar da Allah’ı severler. Onlar mü’minlere karşı alçak gönüllü, kâfirlere karşı güçlü ve onurludurlar. Allah yolunda cihad ederler. (Bu yolda) hiçbir kınayıcının kınamasından da korkmazlar. İşte bu, Allah’ın bir lütfudur. Onu dilediğine verir. Allah, lütfü geniş olandır, hakkıyla bilendir.

55. Sizin dostunuz ancak Allah’tır, Resûlüdür ve Allah’ın emirlerine boyun eğerek namazı kılan, zekâtı veren mü’minlerdir.

56. Kim Allah’ı, O’nun peygamberini ve inananları dost edinirse, bilsin ki şüphesiz Allah taraftarları galiplerin ta kendileridir.

57. Ey iman edenler! Sizden önce kendilerine kitap verilenlerden dininizi alaya alıp oyuncak edinenleri ve öteki kâfirleri dost edinmeyin. Eğer mü’minler iseniz Allah’a karşı gelmekten sakının.

58. Siz namaza çağırduğunuz vakit onu alaya alıp eğlence yerine koyuyorlar. Bu, şüphesiz onların akılları ermeyen bir toplum olmalarındandır.

59. De ki: “Ey kitap ehli! Sadece Allah’a, bize indirilene ve daha önce indirilmiş olan (ilâhî kitap)lara inandığımızdan ve çoğunuzun da fasıklar olmasından ötürü bizden hoşlanmıyor-

sunuz.”

- 60.** De ki: “Allah katında cezası bundan daha kötü olanları size haber vereyim mi? Onlar, Allah’ın lânetlediği ve gazabına uğrattığı, içlerinden maymunlar ve domuzlar çıkardığı kimseler ile şeytanlara tapan kimselerdir. İşte bunların yeri daha kötüdür ve onlar doğru yoldan daha çok sapmışlardır.”
- 61.** (Yanınıza) küfürle girip yine (yanınızdan) küfürle çıktıkları hâlde, size geldiklerinde “İnandık” dediler. Allah, onların saklamakta oldukları şeyi daha iyi bilir.
- 62.** Onlardan çoğunun günahı, düşmanlıkta, haram yemede birbirleriyle yarışıklarını görürsün. Yapmakta oldukları şey ne kötüdür!
- 63.** Bunları, din adamları ve bilginler günah söz söylemekten ve haram yemekten sakındırsalardı ya! Yapmakta oldukları şey ne kötüdür!
- 64.** Bir de Yahudiler, “Allah’ın eli bağlıdır” (rıзык vermekte cimrilik ediyor) dediler. Söylediklerinden ötürü kendi elleri bağlansın ve lânete uğrasınlar! Hayır, O’nun iki eli de açıktır, dilediği gibi verir. Andolsun, sana Rabbinden indirilen (Kur’an) onlardan birçoğunun azgınlık ve küfrünü artıracaktır. Biz onların arasına kıyamete kadar düşmanlık ve kin saldık. Her ne zaman savaş için bir ateş yakmışlarsa, Allah onu söndürmüştür. Onlar yeryüzünde bozgunculuk çıkarmaya çalışırlar. Allah, bozguncuları sevmez.
- 65.** Eğer kitap ehli iman etseler ve Allah’a karşı gelmekten sakınsalardı, muhakkak onların kötülüklerini örterdik ve onları Naim cennetlerine koyardık.
- 66.** Eğer onlar Tevrat’ı, İncil’i ve Rableri tarafından kendilerine indirileni (Kur’an’ı) gereğince uygulasalardı, elbette üstlerinden ve ayaklarının altından (bol bol rıзык) yiyeceklerdi.

Onlardan orta yolu tutan bir zümre vardır. Ama onların birçoğunun yaptığı ne kötüdür!

- 67.** Ey Peygamber! Rabbinden sana indirileni tebliğ et. Eğer bunu yapmazsan, O'nun verdiği peygamberlik görevini yerine getirmemiş olursun. Allah, seni insanlardan korur. Şüphesiz Allah, kâfirler topluluğunu hidayete erdirmeyecektir.
- 68.** De ki: “Ey Kitap ehli! Tevrat’ı, İncil’i ve Rabbinizden size indirileni (Kur’an’ı) uygulamadıkça hiçbir şey üzere değilsiniz.” Andolsun ki sana Rabbinden indirilen bu Kur’an, onlardan çoğunun taşkınlık ve küfrünü artıracaktır. Öyle ise o kâfirler toplumu için üzülmeye.
- 69.** Şüphesiz inananlar (müslümanlar) ile Yahudiler, Sabiiler ve Hristiyanlardan (her bir grubun kendi şeriatında) “Allah’a ve ahiret gününe inanan ve salih ameller işleyenler için hiçbir korku yoktur. Onlar mahzun da olmayacaklardır” (diye hükmedilmiştir).²⁰
- 70.** Andolsun, İsrailoğullarından sağlam söz almış ve onlara peygamberler göndermiştik. Fakat her ne zaman bir Peygamber, onlara nefislerinin hoşlanmadığı bir hükmü getirseyse; onlardan bir kısmını yalanladılar, bir kısmını da öldürdüler.
- 71.** (Bu yaptıklarında) bir bela olmayacağını sandılar da (gerçekleri görmeyerek, duymayarak) kör ve sağır kesildiler. Sonra (tövbe ettiler), Allah da onların tövbesini kabul etti. Sonra yine onlardan çoğu (gerçekleri görmeyerek, duymayarak) kör ve sağır kesildiler. Allah, onların yaptıklarını hakıyla görendir.
- 72.** Andolsun, “Allah, Meryem oğlu Mesih’tir” diyenler kesinlik-

20. Âyet hakkında açıklama için Bakara sûresi, âyet 62’nin dipnotlarına bakınız.

le kâfir oldu.²¹ Oysa Mesih şöyle demişti: “Ey İsrailoğulları! Yalnız, benim de Rabbin, sizin de Rabbiniz olan Allah’a kul-luk edin. Kim Allah’a ortak koşarsa, artık, Allah ona cenneti muhakkak haram kılmıştır. Onun barınağı da ateştir. Zalimler için hiçbir yardımcı yoktur.”

- 73.** Andolsun, “Allah, üçün üçüncüsüdür” diyenler kâfir oldu.²² Hâlbuki bir tek ilâhtan başka hiçbir ilâh yoktur. Eğer dedik-lerinden vazgeçmezlerse, andolsun onlardan inkâr edenlere elbette, elem dolu bir azap dokunacaktır.
- 74.** Hâlâ mı Allah’a tövbe etmezler ve O’ndan bağışlanma iste-mezler? Allah, çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.
- 75.** Meryem oğlu Mesih, sadece bir peygamberdir. Ondan önce de nice peygamberler geldi geçti. Onun annesi de dosdoğru bir kadındır. (Nasıl ilâh olabilirler?) İkisi de yemek yerlerdi. Bak, onlara âyetlerimizi nasıl açıklıyoruz. Sonra bak ki, nasıl da (haktan) çevriliyorlar.
- 76.** (Ey Muhammed!) De ki: “Allah’ı bırakıp da, sizin için ne bir zarara ne de bir yarara gücü yeten şeylere mi tapıyorsunuz? Oysa Allah, hakkıyla işitendir, hakkıyla bilendir.”
- 77.** De ki: “Ey Kitap ehli! Hakkın dışına çıkarak dininizde aşır-ı gitmeyin. Daha önce sapmış, birçoklarını da saptırmış ve dümdüz yoldan da şaşmış bir milletin arzu ve keyiflerine uy-mayın.”
- 78.** İsrailoğullarından inkâr edenler, Davud ve Meryem oğlu İsa diliyle lânetlendi. Bu, onların isyan etmeleri ve hadlerini aşır-ıyor olmalarından ötürüydü.

21 . Aynı konu için bakınız: Mâide sûresi, âyet, 17.

22 . Hristiyanlar Allah’ı, Baba, Oğul ve Ruhü’l-Kudüs’ten oluşan üçlü bir unsurun par-çası olarak düşünmektedirler. Hristiyanların, Allah’ı “Üçün üçüncüsü” diye nitele-meleri, Hz.İsa ve Meryem’i de birer ilâh olarak kabul etmeleri itibariyle de olabilir.

- 79.** İşledikleri herhangi bir kötülükten birbirlerini vazgeçirmeye çalışmazlardı. Yapmakta oldukları ne kötüydü!
- 80.** Onlardan birçoğunun inkâr edenleri dost edindiklerini görürsün. Andolsun ki kendileri için önceden (ahirete) gönderdikleri şey; Allah'ın onlara gazap etmesi ne kötüdür! Onlar azap içinde ebedî kalıcıdır.
- 81.** Eğer Allah'a, Peygamber'e ve ona indirilene (Kur'an'a) inanıyor olsalardı, onları (müşrikleri) dost edinmezlerdi. Fakat onlardan birçoğu fasık kimselerdir.
- 82.** (Ey Muhammed!) İman edenlere düşmanlık etmede insanların en şiddetlisinin kesinlikle Yahudiler ile Allah'a ortak koşanlar olduğunu görürsün. Yine onların iman edenlere sevgi bakımından en yakınının da "Biz hristiyanlarız" diyenler olduğunu mutlaka görürsün. Çünkü onların içinde keşişler ve rahipler vardır. Onlar büyüklük de taslamazlar.
- 83.** Peygamber'e indirileni (Kur'an'ı) dinledikleri zaman hakkı tanımalarından dolayı gözlerinin yaşla dolup taşıtığını görürsün. "Ey Rabbimiz! İnandık. Artık bizi (hakikate) şahitlik edenler (Muhammed'in ümmeti) ile²³ beraber yaz" derler.
- 84.** "Rabbimizin, bizi salihler topluluğuyla beraber (cennete) koymasını umarken, Allah'a ve bize gelen gerçeğe ne diye inanmayalım?"
- 85.** Dedikleri bu söze karşılık Allah onlara, devamlı kalacakları, içinden ırmaklar akan cennetleri mükâfat olarak verdi. İşte bu, iyi ve yararlı işleri en güzel şekilde yapanların mükâfatıdır.
- 86.** İnkâr edenlere ve âyetlerimizi yalanlayanlara gelince, işte onlar cehennemliklerdir.

23. Muhammed ümmetinin "şahitler" oluşu ile ilgili olarak bakınız: Bakara sûresi, âyet, 143; Hac sûresi, âyet, 78.

- 87.** Ey iman edenler! Allah'ın size helâl kıldığı iyi ve temiz nimetleri (kendinize) haram etmeyin ve (Allah'ın koyduğu) sınırları aşmayın. Çünkü Allah, haddi aşanları sevmez.
- 88.** Allah'ın size rızık olarak verdiklerinden helâl, iyi ve temiz olarak yiyin ve kendisine inanmakta olduğunuz Allah'a karşı gelmekten sakının.
- 89.** Allah, boş bulunarak ettiğiniz yeminlerle sizi sorumlu tutmaz. Ama bile bile yaptığınız yeminlerle sizi sorumlu tutar. Bu durumda yeminin keffareti, ailenize yedirdiğinizin orta hâllisinden on yoksulu doyurmak, yahut onları giydirmek ya da bir köle azat etmektir. Kim (bu imkânı) bulamazsa, onun keffareti üç gün oruç tutmaktır. İşte yemin ettiğiniz vakit yeminlerinizin keffareti budur. Yeminlerinizi tutun. Allah, size âyetlerini işte böyle açıklıyor ki şükredesiniz²⁴
- 90.** Ey iman edenler! (Aklı örten) içki (ve benzeri şeyler), kumar, dikili taşlar ve fal okları ancak, şeytan işi birer pisliktir. Onlardan kaçının ki kurtuluşa eresiniz²⁵
- 91.** Şeytan, içki ve kumarla, ancak aranızda düşmanlık ve kin sokmak; sizi Allah'ı anmaktan ve namazdan alıkoymak ister. Ar-

24. Üç çeşit yemin vardır: 1- Bile bile yalan yere yapılan yemin. Bunun keffareti yoktur. Çünkü bu büyük bir vebaldir, keffaretle temizlenmez. Tövbe ve istiğfar gerekir. 2- Yanlışlıkla, boş bulunarak yapılan yemin. Buna bir şey gerekmez. 3- Kişinin gelecekte bir şeyi yapacağına veya yapmayacağına dair ettiği yemin. Bu yeminin bozulması hâlinde keffaret gerekir. Âyet, bu keffaretin nasıl yerine getirileceğini açıklamaktadır.

25. Bu âyette, sarhoşluk veren her türlü içki, kumarın her çeşidi kesinlikle haram kılınmaktadır. Âyet indiği zaman, bütün müslümanlar, ellerinde bulunan şarapları Medine sokaklarına döküp kaplarını kırmışlar, içki alışkanlıklarını; Kur'an'ın bu kesin emri karşısında tereddüt etmeden topluca terk etmişlerdi. Meâlde geçen "içki" kelimesi, âyetteki "hamr" kelimesinin karşılığı olarak kullanılmıştır. Bu bağlamda hamr, aklı örten şey demektir. Bu nitelikteki tüm içki ve uyuşturucular hamr kapsamına girer. Haram kılınan gıdalar ile fal okları için ayrıca bakınız: Mâide sûresi, âyet, 3.

tık vazgeçiyor musunuz?

- 92.** Öyleyse Allah'a itaat edin, peygambere itaat edin ve Allah'a karşı gelmekten sakının. Şayet yüz çevirirseniz bilmiş olun ki, elçimize düşen sadece apaçık tebliğdir.
- 93.** İman edip salih ameller işleyenlere; Allah'a karşı gelmekten sakındıkları, iman ettikleri ve salih amel işledikleri, sonra Allah'a karşı gelmekten sakındıkları ve iman ettikleri, sonra yine Allah'a karşı gelmekten sakındıkları ve iyi ve yararlı işleri en güzel bir şekilde yaptıkları takdirde, daha önce tatmış olduklarından dolayı bir günah yoktur. Allah, iyi ve yararlı işleri en güzel şekilde yapanları sever.
- 94.** Ey iman edenler! Andolsun, Allah sizleri, ellerinizin ve mızraklarınızın erişebileceği av(lar) ile elbette deneyecek ki, görmediği hâlde kendisinden korkanı ayırıp meydana çıkar-sın. Kim bundan (bu açıklamadan) sonra haddini tecavüz ederse, ona elem dolu bir azap vardır.
- 95.** Ey iman edenler! İhramlı iken (karada) av hayvanı öldür-meyin. Kim (ihramlı iken) onu kasten öldürürse (kendisi-ne) bir ceza vardır. (Bu ceza), Kâ'be'ye ulaştırılmak üzere, öldürdüğü'nün dengi olup, içinizden iki âdil kimsenin takdir edeceği bir kurbanlık hayvan; veya yoksulları yedirmek su-retiyle keffaret; yahut onun dengi oruç tutmaktır. (Bu) yap-tığı işin kötü sonucunu tatması içindir. Allah, geçmiştekile-ri affetmiştir. Fakat kim bir daha böyle yaparsa, Allah ondan intikam alır. Allah, mutlak güç sahibidir, intikam sahibidir.
- 96.** Sizin için de yolcular için de bir geçimlik olmak üzere de-niz avı yapmak ve deniz ürünlerini yemek sizlere helâl kılın-dı. Kara avı ise ihramlı olduğunuz sürece size haram kılın-dı. Huzurunda toplanacağınız Allah'a karşı gelmekten sakının.

- 97.** Allah; Ka'be'yi, o saygıdeğer evi, haram ayı²⁶, hac kurbanını ve (bu kurbanlara takılı) gerdanlıkları insanlar(ın din ve dünyaları) için ayakta kalma (ve canlanma) sebebi kıldı. Bunlar, göklerde ve yerde ne varsa hepsini Allah'ın bildiğini ve Allah'ın (zaten) her şeyi hakkıyla bilmekte olduğunu bilmeniz içindir²⁷
- 98.** Bilin ki, Allah'ın cezası çetindir ve Allah çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.
- 99.** Peygamberin üzerine düşen ancak tebliğdir. Allah, sizin açıkladığınızı da, gizlediğinizi de bilir.
- 100.** (Ey Muhammed!) De ki: "Pis ile temiz bir olmaz. Pisin çokluğu hoşuna gitse bile." Ey akıl sahipleri! Allah'a karşı gelmekten sakının ki kurtuluşa eresiniz.
- 101.** Ey iman edenler! Size açıklandığı takdirde, sizi üzecek olan şeylere dair soru sormayın.²⁸ Eğer Kur'an indirilirken bunlara dair soru sorarsanız size açıklanır. (Hâlbuki) Allah onları bağışlamıştır. Allah, çok bağışlayandır, halimdir (hemen cezalandırmaz, mühlet verir.)
- 102.** Sizden önceki bir millet o tür şeyleri sordu da sonra o yüz-

26. "Haram ay" ifadesi ile ilgili olarak bu sûrenin ikinci âyetinin dipnotuna bakınız.

27. Bu âyette Kâ'be, haram ay ve kurbanlar, insanlar için maddî ve manevî kalkınmanın sebepleri arasında gösterilmiştir. Kâ'be, dünya müslümanları için inançtaki tevhid ile sosyal tevhidin birlikte yaşandığı mübarek bir mekândır. Hac ayları da, bütün müslümanların iman kardeşliğini, dostluk ilişkilerini güçlendiren bir mevsimdir. Ayrıca kesilen kurbanlar ihtiyaçlı kitlelere destek sağlar. Ticaret yoluyla ekonomik güç kazanılır. Herkes için eşdeğerde bir kıyafet, bütün insanların eşit olduğunu simgeler. İhram yasakları sosyal hayatta kötülüklerden sakınma alışkanlığı kazandırır.

28. Bazı kimseler Hz. Peygamber'e, "Hac her yıl mı farz, yoksa ömürde bir defa mı?", "Benim babam kimdir?" "Babam cennette mi, cehennemde mi?" gibi sorular yöneltmişti. Bunun üzerine âyette, kişinin üzerine lazım olmayan, nezaket kaidelerine uymayan cevap verilirse, soru sahibinin üzülmesine yol açan sorulardan kaçınılması tavsiye edilmiştir.

den kâfir oldu.

- 103.** Allah, ne “Bahîre”, ne “Sâibe”, ne “Vasîle”, ne de “Hâm” diye bir şey meşru kılmamıştır. Fakat, inkâr edenler Allah’a karşı yalan uyduruyorlar. Zaten çoklarının aklı da ermez.²⁹
- 104.** Onlara, “Allah’ın indirdiğine (Kur’an’a) ve Peygamber’e gelin” denildiğinde onlar, “Babalarımızı üzerinde bulduğumuz din bize yeter” derler. Peki ya babaları bir şey bilmiyor ve doğru yolu bulamamış olsalar da mı?
- 105.** Ey iman edenler! Siz kendinizi düzeltin. Siz doğru yolda olursanız, yoldan sapan kimse size zarar veremez. Hepinizin dönüşü Allah’adır. O zaman Allah, size yaptıklarınızı haber verecektir.
- 106.** Ey iman edenler! Birinizin ölümü yaklaştığı zaman, vasiyet sırasında aranızda şahitlik (edecek olanlar) sizden adaletli iki kişidir. Yahut; seferde olup da başınıza ölüm musibeti gelirse, sizin dışınızdan başka iki kişi şahitlik eder. Eğer şüphe ederseniz, onları namazdan sonra alıyorsunuz da Allah adına, “Akraba da olsa, şahitliğimizi hiçbir karşılığa değişmeyiz. Allah için yaptığımız şahitliği gizlemeyiz. Gizlediğimiz takdirde, şüphesiz günahkârlardan oluruz” diye yemin ederler.
- 107.** (Eğer sonradan) o iki kişinin günaha girdikleri (yalan söyledikleri) anlaşılırsa, o zaman, bu öncelikli şahitlerin zarar ver-

29. “Bahîre”, “Sâibe”, “Vasîle ve “Hâm”, putperest Arapların ilâhlarına kurban ettikleri veya onlar adına serbest bıraktıkları hayvanlara verilen isimlerdir. “Bahîre” beşincisi erkek olmak üzere beş batın doğuran ve sağılmayıp, binilmeyip, kulağı yarılarak salıverilen deve; “Sâibe” bir kimsenin yakalandığı hastalıktan kurtulduğu takdirde “Bahîre” yapmayı adadığı deve demektir. Araplar, koyun dişi doğurursa yavruyu kendilerine saklar, erkek doğurursa bunu putlara kurban ederlerdi. Kuzuların, dişili erkekli ikiz olmaları hâlinde dişinin hürmetine, erkeği de kurban etmeyip “Vasîle” adıyla salıverirlerdi. “Hâm” ise on nesil deveyi dölleyen ve sırtına yük vurulmayıp salıverilen erkek deve demektir.

diği kimselerden olan başka iki adam, onların yerine geçer ve “Allah’a yemin ederiz ki, bizim şahitliğimiz onların şahitliğinden elbette daha gerçektir. Biz hakkı da çiğneyip geçmedik. Çünkü o takdirde, biz elbette zalimlerden oluruz” diye yemin ederler.

108. Bu (usul), şahitliği lâıykıyla yerine getirmeleri ve yeminlerinden sonra başka yeminlere başvurulacağından endişe etmelerini sağlamak için en uygun çaredir. Allah’a karşı gelmekten sakının ve dinleyin. Allah, fasık toplumu doğruya iletmez.

109. Allah’ın, peygamberleri toplayıp³⁰ “siz(den sonra davetiniz) e ne derece uyuldu?” diyeceği, onların da, “Bizim hiçbir bilgimiz yok. Gaybleri hakkıyla bilen ancak sensin” diyecekleri günü hatırlayın.

110. O gün Allah, şöyle diyecek: “Ey Meryem oğlu İsa! Senin üzerindeki ve annen üzerindeki nimetimi düşün. Hani, seni Ruhu’l-Kudüs (Cebail) ile desteklemiştım. Beşikte iken de, yetişkin iken de insanlara konuşuyordun.³¹ Hani, sana kitabı, hikmeti, Tevrat’ı, İncil’i de öğretmişim.³² Hani iznimle çamurdan kuş şekline benzer bir şey yapıyordun da içine üflüyordun, benim iznimle hemen bir kuş oluyordu.³³ Yine benim iznimle doğuştan körü ve alacalıyı iyileştiriyordun.

30. Allah Teâlâ, her peygamberi kendi ümmeti hakkında konuşturacak, şahid olarak dinleyecektir. Ümmetlerin peygamberlere karşı takındıkları tavrı gözlerinin önüne serecektir. Peygamberlerine bağlı kalanlar sevinecek, onları aşağılayan veya ilâhlaştıranlardan hesap sorulacaktır. Bu âyetlerde, peygamberler arasında ifrat ve tefrite en çok hedef olan Hz. İsa, bir örnek olarak ele alınıyor.

31. Hz. İsa’nın beşikte iken konuşması ile ilgili olarak ayrıca bakınız: Âl-i İmrân sûresi, âyet, 46; Meryem sûresi, âyet, 29-33.

32. “Kitap” yazı veya bütün ilâhî kitaplar, “hikmet” kitaplardaki ilim, din ve dünya için ihtiyaç duyulan şey demektir.

33. Konu ile ilgili olarak ayrıca bakınız: Âl-i İmrân sûresi, âyet, 48,49.

Hani benim iznimle ölüleri de (hayata) çıkarıyordun. Hani sen, İsrailoğullarına açık mucizeler getirdiğin zaman, ben seni onlardan kurtarmıştım da onlardan inkâr edenler, “Bu, ancak açık bir büyüdür” demişlerdi.

- 111.** Hani bir de, “Bana ve Peygamberime iman edin” diye havarilere³⁴ ilham etmiştim. Onlar da “İman ettik. Bizim müslüman olduğumuza sen de şahit ol” demişlerdi.
- 112.** Hani havariler de, “Ey Meryem oğlu İsa! Rabbin bize gökten bir sofraya indirebilir mi?” demişlerdi. İsa da, “Eğer mü’minler iseniz, Allah’a karşı gelmekten sakının” demişti.
- 113.** Onlar, “İstiyoruz ki ondan yiyelim, kalplerimiz yatışsın. Senin bize doğru söylediğini bilelim ve ona, (gözü ile) görmüş şahitlerden olalım” demişlerdi.
- 114.** Meryem oğlu İsa, “Ey Allahım! Ey Rabbimiz! Bize gökten bir sofraya indir ki; önce gelenlerimize (zamanımızdaki din-daşlarımıza) ve sonradan geleceklerimize bir bayram ve senden (gelen) bir mucize olsun. Bizi rızıklandır. Sen rızıklandırılanların en hayırlısı” dedi.
- 115.** Allah da, “Ben onu size indireceğim. Ama ondan sonra sizden her kim inkâr ederse, artık ben ona kâinatta hiçbir kimseye etmeyeceğim azabı ederim” demişti.
- 116.** Allah, kıyamet günü şöyle diyecek: “Ey Meryem oğlu İsa! Sen mi insanlara, Allah’ı bırakarak beni ve anamı iki ilâh edinin, dedin?” İsa da şöyle diyecek: “Seni bütün eksikliklerden uzak tutarım. Hakkım olmayan bir şeyi söylemem, benim için söz konusu olamaz. Eğer ben onu söylemiş olsaydım, elbette sen bunu bilirdin. Sen benim içimde olanı bilirsin, ama ben sende olanı bilemem. Şüphesiz ki yalnızca sen

34. Havariler, Hz. Peygamber’in sahabileri gibi; Hz. İsa’yı görmüş, ona iman etmiş ve sadakatle yardımında bulunmuş kimselerdir.

gaybları hakkıyla bilensin.”

- 117.** “Ben onlara, sadece bana emrettiğin şeyi söyledim: Benim de Rabbim, sizin de Rabbiniz olan Allah’a kulluk edin (dedim.) Aralarında bulunduğum sürece onlara şahit (ve örnek) idim. Ama beni içlerinden aldığı anda, artık üzerlerine gözetleyici yalnız sen oldun. Sen, her şeye hakkıyla şahitsin.”
- 118.** “Eğer onlara azap edersen, şüphe yok ki onlar senin kullarıdır. Eğer onları bağışlarsan, yine şüphe yok ki sen mutlak güç sahibisin, hüküm ve hikmet sahibisin.
- 119.** Allah, şöyle diyecek: “Bugün, doğrulara, doğruluklarının yarar sağlayacağı gündür.” Onlara içinden ırmaklar akan, içinde ebedî kalacakları cennetler vardır. Allah, onlardan razı olmuş, onlar da Allah’tan razı olmuşlardır. İşte bu büyük başarıdır.
- 120.** Göklerin, yerin ve bunlardaki her şeyin hükümrânlığı yalnızca Allah’ındır. O, her şeye hakkıyla gücü yetendir.

